

"ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ"

- 01ΣΕ. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ
- 02ΣΕ. ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΓΙΑ Ν' ΑΛΛΑΞΕΙ ΟΡΙΣΤΙΚΑ Η ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΣΟΥ ΖΩΗ
- 03ΣΕ. ΣΩΤΗΡΙΑ και ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ (Χάνεται η σωτηρία του πιστού;)
- 04ΣΕ. ΔΑΙΜΟΝΙΚΕΣ ΕΠΙΠΡΟΕΣ ΣΤΟΝ ΠΙΣΤΟ (Απελευθέρωση από δαιμονικά πνεύματα)
- 05ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ - Η δύναμη της Πεντηκοστής
- 06ΣΕ. ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ - Πνευματικά Χαρίσματα
- 07ΣΕ. Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ Θεός
- 08ΣΕ. Η ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ
- 09ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
- 10ΣΕ. Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (Κυριακός Δείπνος)
- 11ΣΕ. ΔΕΚΑΤΑ και ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ (Ο νόμος της σποράς και του βερισμού)
- 12ΣΕ. ΝΗΣΤΕΙΑ (Αποχή από το φαγητό ή αλλαγή φαγητού;)
- 13ΣΕ. ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ, που πρέπει να γίνεται σε ανθρώπους ή στον Θεό;
- 14ΣΕ. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ
- 15ΣΕ. Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΟΡΚΟΣ (Επιτρέπεται ο πιστός να ορκίζεται;)
- 16ΣΕ. ΤΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ (Είχε ο Ιησούς άλλα κατά σάρκα αδέρφια;)
- 17ΣΕ. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ «ΑΓΙΟΣ»; (Υπάρχουν σήμερα ζώντες άγιοι;)
- 18ΣΕ. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
- 19ΣΕ. ΙΗΣΟΥΣ: Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ ΜΑΣ και ΜΕΣΙΤΗΣ ΜΑΣ
- 20ΣΕ. ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ
- 21ΣΕ. ΓΚΡΕΜΙΣΤΕ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ (Δοξολογία εναντίον Κορονοϊού)
- 22ΣΕ. ΟΙ ΕΠΤΑ ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - Λευϊτικό ΚΓ/23
- 23ΣΕ. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (Η ημέρα του Κυρίου - Αποκάλυψη Α/1:10)
- 24ΣΕ. ΕΣΧΑΤΟΙ ΚΑΙΡΟΙ (Μεγάλα γεγονότα των τελευταίων καιρών)
- 25ΣΕ. Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (Έννοια, οργάνωση και όνομα της εκκλησίας)
- 26ΣΕ. ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΤΡΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ (Τι εφόρμοζε η πρώτη εκκλησία;)
- 27ΣΕ. ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ
- 28ΣΕ. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (Τι επιτρέπεται να τρώμε σύμφωνα με την Βίβλο;)
- 29ΣΕ. Η «ΔΕΕΙΑ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ και Ο «ΘΡΟΝΟΣ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ
- 30ΣΕ. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου)
- 31ΣΕ. Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ (Τραγωδία στη Γη - Δόξα στον Ουρανό)
- 32ΣΕ. ΤΡΙΑΝΤΑ (30) ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ (συνοπτική παρουσίαση)
- 33ΣΕ. ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΙ ΠΙΣΤΟΙ (Δόγματα και ομολογίες στην Ελλάδα)
- 34ΣΕ. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ («Εν αρχή ήν ο Λόγος...»)
- 35ΣΕ. DAVID WILKERSON: ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
- 36ΣΕ. BENNY HINN και THAE - ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΕΣ (Ποια είναι η αλήθεια;)
- 37ΣΕ. ΟΙ 5 ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΩΝ 5 ΗΠΕΙΡΩΝ (Μια προφητεία για το μέλλον του κόσμου)
- 38ΣΕ. ΟΙ 7 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ (Η ιστορική πορεία της εκκλησίας)
- 39ΣΕ. Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΠΟΝΗΡΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
- 40ΣΕ. ΠΟΛΕΜΟΣ και ΔΟΣΑ - Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (Ρικ Τζόινερ)
- 41ΣΕ. Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ-Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (Ρ. Τζόινερ)
- 42ΣΕ. Ο «άγιος» ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ - Ο δημοφιλής προστάτης των ερωτευμένων
- 43ΣΕ. ΑΠΟΚΡΙΕΣ και ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ - Η αναβίωση της Ειδωλο-Λατρείας
- 44ΣΕ. Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
- 45ΣΕ. ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ, οι ανεπιθύμητοι επισκέπτες του Δωδεκαήμερου
- 46ΣΕ. ΤΟ ΚΕΝΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ - δογματική/ερμηνευτική μελέτη
- 47ΣΕ. ΟΙ 4 ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΑΔΑ
- 48ΣΕ. ΦΙΛΟ-ΖΩΟΣ ή ΦΙΑ-ΑΝΘΡΩΠΟΣ (μια σύγχρονη μορφή ειδωλολατρείας)
- 49ΣΕ. ΤΑ ΑΔΩΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ και Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ
- 50ΣΕ. ΝΤΑΝΙΕΛ ΕΚΕΤΣΟΥΚΟΥ - Ανάσταση από τους νεκρούς
- 51ΣΕ. ΧΑΟΥΑΡΝΤ ΠΙΤΜΑΝ - Ταξίδι στον 2ο και στον 3ο ουρανό

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ και Ο ΟΡΚΟΣ

επιτρέπεται ο πιστός να ορκίζεται;

 Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"
επιμέλεια - παρουσίαση:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΤΕΥΧΟΣ
15
έκδοση: 05/2022

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΟΡΚΟΣ

**Επιτρέπεται ο πιστός
να ορκίζεται;**

αυτοτελές απόσπασμα από το βιβλίο
«ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»

βελτιωμένη έκδοση:
05/2022

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 1992, 2022

για την Ελλάδα και όλο τον κόσμο:
«ALKIVIADIS TZELEPIS – FILADELFOS»
www.facebook.com/groups/filadelfos

1η έκδοση (αρχική): 05/1992,
2η έκδοση (βελτιωμένη): 05/2022

Επιμέλεια έκδοσης και κειμένων,
Computer, Εκτύπωση,
Μοντάζ, Βιβλιοδεσία, Εξώφυλλο:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τηλ. κινητό - Viber - WhatsApp:
694 - 49 21 318

SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK

Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)
Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»
Groups 2: «Vivliothiki FILADELFOS»

E - MAIL

filadelfos02@hotmail.com
alkiviadistzelepis@yahoo.gr

YOUTUBE (5 κανάλια):

Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2
FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS
"Κέντρο Ευαγγελίου /Filadelfos

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα ή του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ και Ο ΟΡΚΟΣ επιτρέπεται ο πιστός να ορκίζεται;

1. ΟΡΚΟΣ, ΕΝΑ ΑΝΤΙΛΕΓΟΜΕΝΟ ΖΗΤΗΜΑ

Για πολλές χριστιανικές ομάδες, κινήσεις και ομολογίες, αλλά και για μελετητές και ερευνητές της Αγίας Γραφής το θέμα του όρκου αποτέλεσε και εξακολουθεί να αποτελεί ένα ζήτημα αντιλεγόμενο, **ΕΪΤΕ** γιατί δεν γνωρίζουν καθόλου ποια είναι η θέση της Βίβλου επάνω στο θέμα αυτό, **ΕΪΤΕ** γιατί ακολουθούν εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των λόγων του Ιησού που είπε «*μη ομόσετε μηδόλως*» (βλ. Ματθαίος Ε/5:34), απομονώνοντας τελείως τη φράση αυτή απ' όλα συμφραζόμενα εδάφια και τις Βιβλικές αναφορές για το επίμαχο θέμα του όρκου.

Ο όρκος είναι μία ιεροπρεπής πράξη, όπου κάποιος για να επιβεβαιώσει την αλήθεια των λεγομένων του, επικαλείται σαν αξιόπιστο μάρτυρά του κάποιον ανώτερό του, που στην προκειμένη περίπτωση είναι μόνον ο Θεός. Επικαλείται τη μαρτυρία του Θεού, ώστε σε περίπτωση που ψεύδεται, να έρθει επάνω του η κρίση του Θεού. **Στη δημόσια και κοινωνική ζωή** ο όρκος με την επίκληση κάποιου ανωτέρου, είναι ένα επίσημο μέσο για την επιβεβαίωση της αλήθειας των λόγων, αλλά για την αξιόπιστη υπόσχεση των δημοσίων οργάνων και λειτουργιών ενώπιον των αρμοδίων αρχών της πολιτείας, ότι θα εκτελέσουν το καθήκον τους, σύμφωνα με τις επιταγές των νόμων.

Παντού σε όλους τους τομείς των ανθρωπίνων σχέσεων ισχύει η ορκωμοσία: **Στα ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ** οι κατηγορούμενοι και οι μάρτυρες υπεράσπισης ή κατηγορίας, ορκίζονται ότι θα πουν "την αλήθεια και μόνο την αλήθεια". **Οι ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ** πριν την ανάληψη των καθηκόντων τους ορκίζονται ότι θα είναι πιστοί στο καθήκον του. **Οι ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ** του πανεπιστημίου, όλων των κλάδων, όταν λαμβάνουν το πτυχίο τους, ορκίζονται ότι με τις γνώσεις τους θα υπηρετήσουν τον συνάνθρωπό τους, εξασκώντας λειτουργία και όχι επάγγελμα (γιατροί, δικηγόροι, κλπ). **Οι ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ**

ορκίζονται ότι θα υπερασπίσουν την ακεραιότητα της πατρίδας, θυσιάζοντας ακόμα και την ίδια τη ζωή τους. **Οι ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ** ορκίζονται ότι θα υπηρετήσουν το δημόσιο συμφέρον, προστατεύοντας τον πολίτη από τους παραβάτες του νόμου. **Οι ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ και οι ΥΠΟΥΡΓΟΙ** ορκίζονται ότι θα είναι πιστοί στους νόμους του κράτους, εργαζόμενοι για την ευημερία των πολιτών.

Όλοι ορκίζονται! Δεν υπάρχει περίπτωση κάποιου ανθρώπου, που να μην βρέθηκε στην ανάγκη να ορκιστεί για να γίνει πιστευτός και να μην αμφισβητούνται τα λεγόμενά του. Σήμερα όσον αφορά το θέμα εάν πρέπει ο άνθρωπος να ορκίζεται ή όχι, υπάρχει μεγάλη σύγχυση μεταξύ των ανθρώπων και ιδιαίτερα μας ενδιαφέρει στη μελέτη μας ποια είναι η θέση που ακολουθούν οι αναγεννημένοι πιστοί:

Η μεγάλη πλειοψηφία των πιστών υποστηρίζει ότι ο όρκος ήταν νόμιμος μόνον στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης και ότι στην περίοδο της Καινής Διαθήκης είναι αμαρτία να ορκίζεται κάποιος, θεωρώντας σαν ισχυρό επιχείρημά τους τα λόγια του Ιησού «*μη ομόσετε μηδόλως*», παραβλέποντας ότι ο Ιησούς, όταν είπε αυτά τα λόγια, βρισκόταν και ο ίδιος κάτω από το νόμο του Μωυσή.

Άλλοι είναι αδιάφοροι παντελώς με το ζήτημα του όρκου, δεν τους απασχολεί καθόλου και σε περίπτωση που βρεθούν στην ανάγκη να ορκιστούν, κάνουν ότι κάνουν και οι πολλοί, απλά ορκίζονται, αδιαφορώντας και για τις συνέπειες σε περίπτωση ψευδορκίας.

Πολλοί θρησκευόμενοι, που ανήκουν στο χώρο της κατεστημένης εκκλησίας, έχουν αρνηθεί κατηγορικά να ορκισθούν σε δικαστήριο, επικαλούμενοι λόγους θρησκευτικής συνειδησης, ενώ οι ίδιοι με μεγάλη ευκολία και αβίαστα ορκίζονται όταν καλούνται να υπηρετήσουν στο στρατό, ή όταν προσλαμβάνονται σε δημόσια υπηρεσία, κλπ. Το ερώτημα είναι: "Εκεί δεν ισχύει το ΜΗ ΟΜΟΣΕΤΕ ΜΗΔΟΛΩΣ του Ιησού;"

Άλλοι πιστεύουν ότι πρέπει να ορκιζόμαστε, γιατί αυτά είναι τα κοινωνικά δεδομένα και ότι οι ισχυρισμοί των θρησκευομένων είναι υπερβολικοί και χωρίς ιδιαίτερη ουσία. Κατά συνέπεια δεν πρέπει να πηγαίνουμε ενάντια στο ρεύμα και να γινόμαστε αντικοινωνικοί.

Τελικά, μέσα στις πολλές αντικρουόμενες απόψεις και θέσεις, ποιο είναι το σωστό, που πρέπει να ενεργούμε, να ορκιζόμαστε ή όχι; Για να υπάρχει αξιόπιστη απάντηση στο επίμαχο αυτό θέμα, για να είναι αντικειμενική η μελέτη μας και για να μην πέσουμε σε πλάνη, θα εξετάσουμε τι ίσχυε για τον όρκο στην Παλαιά Διαθήκη, τι δίδαξε ο Ιησούς και τι εφάρμοζαν οι απόστολοι και η πρώτη αποστολική εκκλησία.

Εδώ όμως υπάρχει και ο αντίλογος που είναι, ότι όλοι οι Βιβλικοί ερευνητές και μελετητές επάνω στην Αγία Γραφή στηρίζονται σε όλα τα θέματά τους, όπως και στο εξεταζόμενο θέμα του όρκου, γιατί λοιπόν υπάρχουν αντικρουόμενες απόψεις και θέσεις και γιατί να δεχθούμε ότι η δική σας ερμηνεία και τοποθέτηση επ' αυτού είναι πιο σωστή; Τα πνευματικά "πνευματικώς ανακρίνονται", γι' αυτό κάθε διδασκαλία της Αγίας Γραφής πρέπει να έχει τον αποκάλυπτικό λόγο του Θεού, να ερμηνεύεται σύμφωνα με την αποκάλυψη που δίνει το Πνεύμα του Θεού και όχι να εξετάζουμε και να ερμηνεύουμε τα εδάφια σύμφωνα με το ξερό γράμμα του νόμου. Αυτό κάνουμε και στη μελέτη μας αυτή, αφήνουμε το Πνεύμα του Κυρίου να μας οδηγήσει "εις πάσαν την αλήθεια".

2. ΜΩΥΣΑΪΚΟΣ ΝΟΜΟΣ και Ο ΟΡΚΟΣ

❖ Ο νόμος του Μωυσή δεν απαγόρευε τον όρκο, αντίθετα είχε πολλές συγκεκριμένες διατάξεις, που έπρεπε να εφαρμόζουν οι Ισραηλίτες για τον όρκο. Απαγόρευε όμως την επίκληση θεών των γύρω ειδωλολατρικών εθνών, καθόσον ο όρκος δινόταν σε δαιμόνια που αντιπροσώπευαν οι θεοί τους, σημειωτέον ότι ο όρκος ήταν μια πολύ διαδεδομένη συνήθεια, τόσο στους λαούς της Μέσης Ανατολής (βλ. Γένεση ΚΑ/21:22-24, Έξοδος ΚΓ/23:13, Β' Χρονικών Λς'/36:11-13, Ιησούς του Ναυή Β/2:12-13, ΚΓ/23:6-8, κλπ), όσο και μεταξύ του λαού του Θεού (βλ. Γένεση ΚΔ/24:2-4, ΚΕ/25:32-24, ΜΖ/37:30-31, Έσδρας Ι'/10:5, Νεεμίας ΙΓ/13:25, κλπ).

Ο νόμος του Μωυσή **απαγόρευε** ρητά στο λαό να επικαλούνται **επί ματαίω** τον Θεό και το όνομά Του, **απαγόρευε** να ορκίζονται ψευδώς στο όνομά Του και να παραβαίνουν και να μην εκτελούν τον λόγο τους:

- **ΕΞΟΔΟΣ Κ/20:7** «...Μη λάβεις το όνομα Κυρίου του Θεού σου επί ματαίω· διότι δεν θέλει αθωώσει ο Κύριος τον λαμβάνοντα επί ματαίω το όνομα Αυτού» (βλ. Δευτερονόμιο Ε/5:11).
- **ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ ΚΓ/23:23** «...Και ό,τι εξέλθει εκ των χειλέων σου θέλεις ΦΥΛΑΞΕΙ και θέλεις ΕΚΤΕΛΕΣΕΙ κατά τον τρόπον τον οποίον ευχήθηκες εις Κύριον τον Θεόν σου την αυτοπροαίρετον προσφοράν, την οποίαν υποσχέθηκες διά στόματός σου».
- **ΑΡΙΘΜΟΙ Λ/30:2** «Όταν κάποιος άνθρωπος κάμει ευχήν προς τον Κύριον ή ομώσει όρκον, ώστε να δέσει την ψυχήν αυτού με δεσμόν, ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΠΑΡΑΒΕΙ τον λόγον αυτού, θέλει κάμει ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑ όσα εξήλθον εκ του στόματος αυτού».
- **ΛΕΥΙΤΙΚΟ ΙΘ/19:12** «...Και δεν θέλετε ΟΜΝΥΕΙ εις το όνομά Μου ψευδώς και δεν θέλεις ΒΕΒΗΛΩΝΕΙ το όνομα του Θεού σου. Εγώ είμαι ο Κύριος».
- **ΒΛΕΠΕ επίσης:** Έξοδος ΚΓ/23:13, Δευτερονόμιο ζ'/6:13, Ιερεμίας Ε/5:1-2, Ησαΐας ΜΕ/45:22-23, ΞΕ/65:15-16, Ψαλμός Ξς'/66: 13-14.

Ο ορκιζόμενος έπρεπε να εκπληρώσει κατά γράμμα και με κάθε ευσέβεια ότι υποσχέθηκε. Η έκφραση "Ζει Κύριος" ήταν ένας επιτρεπτός και συνηθισμένος τρόπος ορκωμοσίας: «Και θέλεις ΟΜΟΣΕΙ, λέγων, "Ζει Κύριος", με αλήθεια, με κρίση και με δικαιοσύνη· και τα έθνη θέλουν ευλογείσθαι εις Αυτόν και εις Αυτόν θέλουν δοξασθεί...» (Ιερεμίας Δ/4:2).

❖ Τους όρκους οι Ισραηλίτες τους χρησιμοποιούσαν σε πολλές περιπτώσεις μέσα στη ζωή τους, οι πιο βασικές ήσαν οι παρακάτω, που κάλυπταν σχεδόν όλους τους τομείς της καθημερινότητά τους. Διαβάστε και ξανά διάβασε πολύ προσεκτικά τα παρακάτω εδάφια:

- (1) **Για να ΕΠΙΚΥΡΩΝΟΥΝ ΤΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ** (βλ. Γένεση Κς/26:28, ΛΑ/31:44,53, Α' Σαμουήλ Κ/20:16-17, κλπ).
 - «...Οι δε είπον (προς τον Ισαάκ), Είδομεν φανερά, ότι ο Κύριος είναι μετά σου, και είπομεν, Ας γίνει τώρα όρκος μεταξύ ΗΜΩΝ και ΣΟΥ, και ας κάμωμεν ΣΥΝΘΗΚΗΝ μετά σου...» (Γένεση Κς'/26:28).
 - «...Και αποκριθείς ο Λάβαν, είπε προς τον Ιακώβελθέ λοιπόν

τόρα, **ας κάμωμεν ΣΥΝΘΗΚΗΝ**, εγώ και σύ· διά να είναι εις μαρτύριον μεταξύ ΕΜΟΥ και ΣΟΥ....» (Γένεση ΛΑ/31:43-44 - Βλ. και εδ.53).

• «...Και έκαμεν ο Ιωνάθαν **ΣΥΝΘΗΚΗΝ** μετά του οίκου του Δαβίδ, επιλέγων: "Και ο Κύριος να εκζητήσει λόγον παρά των εχθρών του Δαβίδ". Και έκαμεν ακόμη ο Ιωνάθαν τον Δαβίδ να ομόσει εις την αγάπην αυτού την προς αυτόν....» (Α' Σαμουήλ Κ/20:16-17).

(2) Για να ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΟΥΝ ΤΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ των Κριτών τους, ΣΧΕΤΙΚΑ με τις διαφωνίες και τις διαφορές του λαού (βλ. Έξοδος ΚΒ/22: 11, Αριθμοί Ε/5:19, Α' Βασιλέων Η/8:31, κλπ).

• «Εάν κάποιος παραδώσει εις τον πλησίον αυτού όνον, ή βουν, ή πρόβατον, ή οποιονδήποτε κτήνος, ΔΙΑ ΝΑ ΦΥΛΑΤΤΕΙ ΑΥΤΟ, και (αυτό) αποθάνει, ή συντριφθεί, ή αρπαχθεί χωρίς να (το) ίδει κάποιος, **ΟΡΚΟΣ Θεού θέλει γίνει ανά μέσον αμφοτέρων αυτών, ότι δεν έβαλε την χείρα αυτού επί το κτήμα του πλησίον αυτού....**» (Έξοδος ΚΒ/22:11-12).

• «Και **θέλει ΟΡΚΙΣΕΙ** αυτήν (την γυναίκα) ο ιερεύς και θέλει ειπεί προς την γυναίκα, **ΕΑΝ** δεν εκοιμήθη κάποιος μετά σου και **ΕΑΝ** δεν παρεδρόμησας διά να μολυνθείς, δεχομένη άλλον αντί του ανδρός σου, **ας είσαι αβλαβής από του ύδατος τούτου του πικρού, το οποίον φέρει την κατάραν....**» (Αριθμοί Ε/5:19).

• «**ΕΑΝ ΑΜΑΡΤΗΣΕΙ** κάποιος άνθρωπος εις τον πλησίον αυτού και **ζητήσει όρκον παρ'** αυτού διά να κάμει αυτόν να ορκισθεί, και ο **όρκος έλθει έμπροσθεν του θυσιαστηρίου σου εις τον οίκον τούτου, ΤΟΤΕ** συ επάκουσον εκ του ουρανού και ενήργησον και κρίνον τους δούλους σου, **ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΩΝ** μεν τον άνομον, ώστε να στρέψεις κατά της κεφαλής αυτού την πράξιν αυτού, **ΔΙΚΑΙΟΝΩΝ** δε τον δίκαιον, ώστε να αποδώσεις εις αυτόν κατά την δικαιοσύνην αυτού....» (Α' Βασιλέων Η/8:31-32).

(3) Για ΕΝΕΧΥΡΟ ΥΠΟΤΕΛΕΙΑΣ ΣΕ ΑΡΧΟΝΤΕΣ (βλ. Β' Βασιλέων ΙΑ/11:4, Εκκλησιαστής Η/8:2, κλπ).

• «Εις δε το έβδομον έτος ο Ιωδαέ απέστειλε και λαβών τους εκατοντάρχους μετά των ταξιάρχων και των δορυφόρων, έφερεν αυτούς προς εαυτόν εις τον οίκον του Κυρίου, και έκαμε **ΣΥΝΘΗΚΗΝ** μετ' αυτών και **ΩΡΚΙΣΕΝ** αυτούς εις τον οίκον του Κυρίου· και έδειξεν εις

αυτούς τον υιόν του βασιλέως...» (Α' Βασιλέων ΙΑ/11:4).

• «Εγώ σε συμβουλεύω να φυλάττεις την προσταγήν του βασιλέως, και **διά τον ΟΡΚΟΝ του Θεού. Μη σπεύδε να φύγεις απ' έμπροσθεν Αυτού· μη εμμένεις εις πράγμα κακόν....**» (Εκκλησιαστής Η/8:2-3).

(4) Για να ΕΚΤΕΛΟΥΝ ΤΑ ΙΕΡΑ ΤΟΥΣ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ οι Ισραηλίτες (βλ. Αριθμοί Λ/30:2, Β' Χρονικών ΙΕ/15:14-15, Νεεμίας Ι'/10:29, Ψαλμός ΡΛΒ/132:2, κλπ).

• «Όταν κάποιος άνθρωπος κάμει **ευχήν προς τον Κύριον ή ομόσει όρκον, ώστε να δέσει την ψυχήν αυτού με δεσμόν, ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΠΑΡΑΒΕΙ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΑΥΤΟΥ**, θέλει κάμει κατά πάντα όσα εξήλθον εκ του στόματος αυτού....» (Αριθμοί Λ/30:2).

• «Και **ΩΜΟΣΑΝ** προς τον Κύριον με φωνή μεγάλη και με αλαλαγμόν και με σάλπιγγα και με κεράτινες (σάλπιγγες). Και πας ο Ιούδας **ευφράνθη εις τον όρκον· διότι ΩΜΟΣΑΝ** εξ όλης της καρδιάς αυτών και **εξεζήτησαν Αυτόν μεθ' όλης της θελήσεως αυτών**» (Β' Χρονικών ΙΕ/15:14).

• «Ενώθησαν μετά των αδελφών αυτών, των προκρίτων αυτών, και εισήλθον εις **κατάραν** και εις **όρκον**, να περιπατούν εις τον νόμον του Θεού, τον δοθέντα διά χειρός Μωυσέως του δούλου του Θεού και να φυλάττουν και να εκτελούν πάσας τας εντολάς του Κυρίου, του Κυρίου μας και τας κρίσεις αυτού και τα διατάγματα αυτού» (Νεεμίας Ι'/10:29).

• «Ενθουμήθητι, Κύριε, τον Δαβίδ, και πάντας τους αγώνας αυτού· πως **ώμοσε** προς τον Κύριον και έκαμεν ευχήν εις τον ισχυρόν Θεόν του Ιακώβ....» (Ψαλμός ΡΛΒ/132:1-2).

(5) Για να ΕΚΤΕΛΟΥΝ ΟΣΑ ΥΠΟΣΧΕΘΗΚΑΝ και να μην αθετούν τον λόγο τους. Ένα από τα χαρακτηριστικά εκείνων που θα κατοικήσουν στη σκηνή και στο άγιο όρος του Θεού περιγράφεται στον Ψαλμό ΙΕ/15:4 «...ομνύει εις τον πλησίον αυτού και **δεν αθετεί**» (βλ. Γένεση ΚΔ/24:3-4, Ν/50:25, Ιησούς του Ναυή Β/2:12, Κριτές ΙΑ/11:35, κλπ).

• «Και είπεν ο Αβραάμ προς τον δούλον αυτού τον πρεσβύτερον της οικίας αυτούΒάλε, παρακαλώ, την χείρα σου υπό τον μηρόν μου· και **θέλω σε ΟΡΚΙΣΕΙ** εις Κύριον τον Θεόν του ουρανού και τον Θεόν

της γης, ότι δεν θέλεις λάβει γυναίκα εις τον υιόν μου εκ των θυγατέρων των Χαναανίων, μεταξύ των οποίων εγώ κατοικώ...» (Γένεση ΚΔ/24:2-4).

• «...Και **ώρκισεν** ο Ιωσήφ τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Ο Θεός βεβαίως θέλει σας επισκεφθεί και θέλετε αναβιβάσει τα οστά μου εντεύθεν...» (Γένεση Ν/50:25).

• Είπεν η Ραάβ προς τους κατασκόπους του Ισραήλ: «Και τώρα, **ομόσατέ μοι, παρακαλώ, εις τον Κύριον** ότι, καθώς εγώ έκαμα έλεος εις εσάς, θέλετε κάμει και σεις έλεος εις την οικογένειαν του πατρός μου· και δότε εις εμέ **ΣΗΜΕΙΟΝ πίστεω...**» (Ιησούς του Ναυή Β/2:12).

• «Και ως είδεν (ο Ιεφθάε) αυτήν (την κόρην του), **διέσχισε τα ιμάτια αυτού και είπεν, Αλλοίμονο θυγάτηρ μου· όλως κατελύπησάς με, και συ είσαι εκ των καταθλιβόντων με· διότι εγώ άνοιξα το στόμα μου προς τον Κύριον και δεν δύναμαι να λάβω οπίσω τον λόγον μου**» (Κριτές ΙΑ/11:35).

❖ Ενώ στις παραπάνω πέντε περιπτώσεις που αναφέρθηκαν "επιβαλλόταν" η ορκωμοσία, ως νόμιμος θεσμός ενώπιον του Θεού, αντίθετα υπήρχαν ρητές απαγορευτικές διατάξεις σε άλλες περιπτώσεις, μερικές από τις οποίες ήδη αναφέρθηκαν:

(1) Δεν έπρεπε να ορκίζονται στο όνομα των ΕΙΔΩΛΩΝ: «**Ανδρίζεσθε λοιπόν σφόδρα εις το ΝΑ ΦΥΛΑΣΣΕΤΕ και ΝΑ ΕΚΤΕΛΕΙΤΕ πάντα τα γεγραμμένα εις το βιβλίον του νόμου του Μωυσέως, διά να μην εκκλίnete απ' αυτού δεξιά ή αριστερά· διά να μην αναμιχθείτε μετά των εθνών τούτων των εναπολειφθέντων μεταξύ σας, μηδέ να μνημονεύετε τα ονόματα των θεών αυτών, μηδέ ΝΑ ΟΜΟΣΕΤΕ, μηδέ να λατρεύσητε αυτούς, μηδέ να προσκυνήσετε αυτούς...**» (Ιησούς του Ναυή ΚΓ/23:6-7).

(2) Δεν έπρεπε να ορκίζονται ΨΕΥΔΩΣ στο όνομά Του: «**Αλαλείτε έκαστος την αλήθειαν προς τον πλησίον αυτού· αλήθειαν και κρίσιν ειρήνης κρίνετε εις τα πύλας σας. Και μη βουλεύεσθε κακόν εις τας καρδιάς σας έκαστος κατά του πλησίον αυτού και όρκον ψευδή μη αγαπάτε· διότι πάντα ταύτα είναι εκείνα, τα οποία μισώ, λέγει Κύριος**» (Ζαχαρίας Η/8:17).

(3) Δεν έπρεπε να ορκίζονται αστόχαστα (απερίσκεπτα): «**Εάν κάποιος ομόσει, προφέροντας ΑΣΤΟΧΑΣΤΩΣ διά των χειλέων αυ-**

τού (δια) να κακοποιήσει, ή (δια) να αγαθοποιήσει, (ας γνωρίζει ότι) εις παν ό,τι ήθελε προφέρει **ΑΣΤΟΧΑΣΤΩΣ ο άνθρωπος μεθ' όρκου και δεν το αντιλήφθηκε· όταν γνωρίσει τούτο, τότε θέλει είσθαι ένοχος εις ένα εκ τούτων...**» (Λευιτικό Ε/5:4).

(4) Έπρεπε να ορκίζονται ΜΟΝΟ στο όνομα και αληθινού Θεού: «**Κύριον τον Θεόν σου θέλεις φοβείσθαι και Αυτόν θέλεις λατρεύει και εις το ΟΝΟΜΑ Αυτού θέλεις ομνύει**» (Δευτερονόμιο ς'/6:13).

(5) Αν κάποιος άκουγε "φωνήν ορκισμού" έπρεπε να πει την αλήθεια: «**ΕΑΝ δε κάποιος αμαρτήσει και ακούσει φωνήν ορκισμού και είναι μάρτυς, είτε είδεν, είτε εξεύρει, ΕΑΝ δεν φανερώσει αυτό, Τ Ο Τ Ε θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτού**» (Λευιτικό Ε/5:1 Επίσης βλέπε: Α' Βασιλέων Η/8:31-32).

Αυτά είχε διατάξει ο Θεός τους Ισραηλίτες να τηρούν όσον αφορά τον όρκο, πλην όμως (όπως θα αναφέρουμε παρακάτω) είχαν εισαγάγει έναν μεγάλο αριθμό όρκων στις καθημερινές τους συζητήσεις, που δεν είχαν κανένα νόημα.

3. ΤΙ ΔΙΔΑΞΕ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΡΚΟ

Στην Καινή Διαθήκη υπάρχουν αρκετές αναφορές για τον όρκο, αλλά ξεχωρίζουν δύο περιπτώσεις, στις οποίες πρέπει να αναφερθούμε ιδιαίτερα. Η μία είναι η αναφορά του Ιησού Χριστού στην επί του όρους ομιλία Του και η άλλη του Ιακώβου στην ομώνυμη επιστολή του και όσοι ισχυρίζονται ότι ο όρκος δεν ισχύει πλέον στην περίοδο της Καινής Διαθήκης, τα παρακάτω εδάφια είναι τα ισχυρά επιχειρήματά τους:

(α) ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ - Ματθαίος Ε/5:33-37

«**Πάλιν ακούσατε ότι ερρέθη εις τους αρχαίους, Μη επιορκήσεις, αλλά εκπλήρωσον εις τον Κύριον τους όρκους σου. Εγώ όμως σας λέγω να μην ομόσετε μηδóλως**

- **ΜΗΤΕ** εις τον ουρανόν, διότι είναι θρόνος του Θεού·
- **ΜΗΤΕ** εις την γην, διότι είναι υποπόδιον των ποδών Αυτού·
- **ΜΗΤΕ** εις τα Ιεροσόλυμα, διότι είναι πόλις του μεγάλου βασιλέως·
- **ΜΗΤΕ** εις την κεφαλήν σου να ομόσεις, διότι δεν δύνασαι μίαν τρίχα να κάμεις λευκήν ή μέλαιναν.....

..... *Αλλ' ας είναι ο λόγος σας "Ναι ναι", "Όχι όχι"· το δε πλειότερον τούτων είναι εκ του Πονηρού»* (Ματθαίος Ε/5:33-37).

(β) ΙΑΚΩΒΟΣ - Επιστολή Ιακώβου Ε/5:12

«Προ πάντων δε, αδελφοί μου, μη ομνύετε μήτε τον ΟΥΡΑΝΟΝ, μήτε την ΓΗΝ, μήτε κάποιον ΑΛΛΟΝ όρκον· αλλ' ας είναι εις εσάς το "ΝΑΙ ναι", και το "ΟΧΙ όχι", διά να μην πέσετε υπό κρίσιν...»

Να θυμηθούμε ότι ο Θεός είχε πει στους Ισραηλίτες: *«...Και δεν θέλετε ΟΜΝΥΕΙ εις το όνομά Μου ψευδώς και δεν θέλεις βεβηλώνει το όνομα του Θεού σου. Εγώ είμαι ο Κύριος»* (Λευιτικό ΙΘ/19: 12). Από τους χαρακτηρισμούς του εδαφίου αυτού "**ψευδώς**" και "**βεβηλώνει**" φαίνεται ότι οι Ισραηλίτες, ενώ ήσαν προσκολλημένοι στο νόμο του Θεού, είχαν εισαγάγει πλήθος άλλων καθημερινών όρκων, οι οποίοι δεν είχαν καμιά αξία, αφού η προέλευσή τους δεν ήταν από τον Θεό, αλλά τους είχαν καταστήσει υποχρεωτικούς, με αποτέλεσμα να δεσμεύουν αυτόν που ορκίζόταν και να έχουν καταντήσει να είναι πλέον ένα βαρύ φορτίο.

Για παράδειγμα ορκίζονταν στον **ουρανό**, στη **γη**, στο **κεφάλι** τους, στο **ναό**, κλπ. Επειδή δεν ορκίζονταν καθόλου, ή φοβόντουσαν να ορκισθούν στο όνομα του ΓΙΑΧΒΕ και επειδή κρατούσαν τους όρκους που έδιναν δημόσια, θεωρούσαν όλους τους άλλους όρκους **σαν επιτρεπούς και ότι μπορούσαν να καταπατηθούν**. Ήταν η καθημερινή πρακτική του όρκου που εφαρμόζαν στις διάφορες συζητήσεις τους και για τον λόγο αυτό ορκίζονταν με μεγάλη ευκολία στα δημιουργήματα του Θεού.

Αξίζει να αναφερθεί γιατί δεν ορκίζονταν στο όνομα του Θεού (ΓΙΑΧΒΕ) και γενικά γιατί δεν "τολμούσαν" να αναφέρουν το όνομά Του. Ο Θεός είχε πει στους Ισραηλίτες ότι *«...όποιος βλασφημήσει του όνομα του Κυρίου (=Γιάχβε) εξάπαντος θέλει θανατωθεί, με λίθους θέλει λιθοβολήσει αυτόν πάσα η συναγωγή»* (Λευιτικό ΚΔ/24:16). Στα Εβραϊκά η λέξη "βλασφημώ" είναι "**ΝΑΚΑΒ**", η οποία σημαίνει και "**ονομάζω**". Οι Ισραηλίτες τη λέξη βλασφημώ την απέδιδαν με τη σημασία του "ονομάζω", δηλαδή **«όποιος ΟΝΟΜΑΣΕΙ το όνομα του ΓΙΑΧΒΕ, εξάπαντος θέλει θανατωθεί»**, με αποτέλεσμα να παραποιούν την παραπάνω εντολή του Θεού και να μην "ονομάζουν" το

όνομα του Θεού. Για λεπτομέρειες στο θέμα αυτό, διάβασε το **10ο** κεφάλαιο του βιβλίου των εκδόσεών μας με τίτλο "**ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**".

Επειδή λοιπόν οι Ισραηλίτες δεν χρησιμοποιούσαν το όνομα του Θεού, είχαν βρει άλλους τρόπους ορκισμού. Ο Ιησούς, στην επί του όρκου ομιλία Του ήθελε **ΝΑ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙ** αυτή την κατάχρηση του όρκου των Ιουδαίων και όχι **ΝΑ τον ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΙ**, όπως πολλοί εσφαλμένα σήμερα διδάσκουν. Ο Ιησούς ήθελε να δείξει στους ομοεθνείς Του το **πόσο άγιος είναι ένας τέτοιος όρκος**, που αυτοί τον χρησιμοποιούσαν πολύ συχνά και απερίσκεπτα, αστόχαστα (Λευιτικό Ε/5:4), με αποτέλεσμα όταν ορκίζονταν σε αυτά τα πράγματα ήταν σαν να τα θεωρούσαν μηδαμινά, κοινής και ευτελούς χρήσης και σαν να έπαιζαν με τον Θεό.

Ο Ιησούς στο Ματθαίος Ε/5:33-37 **δεν αναφέρεται** σε δικαστικούς όρκους, ή σε όρκους πίστης στην πατρίδα, ή σε άλλους όρκους που δίνονται σήμερα, όπως πολλοί πιστεύουν έχοντας παρερμηνεύσει τα λόγια Του, αλλά αναφέρεται στην **ασύνετη και κακή συνήθεια** των συμπατριωτών Του να ορκίζονται στις καθημερινές ιδιωτικές συζητήσεις τους, να ορκίζονται δηλαδή με το παραμικρό σε κάθε περίπτωση για επιβεβαίωση της αλήθειας των λόγων τους. Αυτό ήταν που καταδίκασε ο Ιησούς.

Ο **ΟΥΡΑΝΟΣ** είναι ο θρόνος του Θεού, η **ΓΗ** είναι το υποπόδιό Του, η **ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ** είναι η ιδιαίτερη κατοικία Του στη Γη, η **ΚΕΦΑΛΗ** (του ανθρώπου) είναι φτιαγμένη από Αυτόν και είναι κάτω από τον δικό Του έλεγχο. **Το να ορκίζεται κάποιος σε αυτά τα πράγματα, σημαίνει ότι ενεργεί με ασέβεια στα δημιουργήματα του Θεού και αυτό είναι αμαρτία και προσβολή κατά του ίδιου του δημιουργού.**

Γι' αυτό ο Ιησούς Χριστός τους λέγει να μην ορκίζονται με κανέναν από τους κοινούς και βέβηλους τρόπους, που στην εποχή τους ήταν κάτι το συνηθισμένο. Ειδικότερα ο Ιησούς τους λέγει, να μην ορκίζονται **ΟΥΤΕ.....**

Ούτε στον ΟΥΡΑΝΟ, γιατί είναι ο θρόνος του Θεού και είναι σαν να ορκίζονται στον καθημένο επί του θρόνου: *«...Και ο ομόσας*

εις τον ουρανόν, ομνύει εις τον θρόνον του Θεού και εις τον καθημένον επάνω αυτού» (Ματθαίος ΚΓ/23:22).

Ούτε στη ΓΗ, γιατί είναι το υποπόδιο των ποδιών του Θεού και είναι σαν να ορκίζονται στον ίδιο το Θεό, που σημαίνει ότι: **(1)** Δεν έχουμε δικαίωμα να δανειζόμαστε ή να ορκιζόμαστε σε πράγματα που δεν μας ανήκουν, αλλά ανήκουν αποκλειστικά στον Θεό, και **(2)** οι όρκοι σε άψυχα πράγματα, όπως ο ουρανός και η γη, είναι χωρίς νόημα και είναι αμαρτία, **αφού ΕΙΝΑΙ άψυχα, σαν άψυχα δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να επιβεβαιώσουν την αλήθεια των λόγων μας**. Οι πραγματικοί όρκοι πρέπει να δίνονται μόνο σε ένα ζωντανό όν.

Ούτε στην Ιερουσαλήμ, γιατί είναι η πόλη του μεγάλου Βασιλιά. Ο γεννηθείς Ιησούς, που ήταν η φανέρωση του Πατέρα (Α' Τιμόθεου Γ/3:16, Β' Κορινθίους Ε/5:19, κλπ), αποκαλέστηκε από τους σοφούς της Ανατολής **"βασιλεύς των Ιουδαίων"** και η Ιερουσαλήμ είναι η επίγεια πρωτεύουσα του βασιλείου Του, που είναι **ο τύπος** της ουράνιας Νέας Ιερουσαλήμ. Οι σοφοί της ανατολής ρώτησαν τον Ηρώδη: **«Που είναι ο γεννηθείς βασιλεύς των Ιουδαίων; διότι είδομεν τον αστέρα αυτού εις την ανατολήν και ήλθομεν διά να προσκυνήσωμεν Αυτόν»** (Ματθαίος Β/2:2).

Ούτε στην Κεφαλή, γιατί Αυτός ήταν ένας κοινός όρκος, τον οποίο χρησιμοποιούσαν πολύ οι εθνικοί ειδωλολάτρες. Όταν κάποιος ορκιζόταν στο κεφάλι, είναι σαν να ορκιζόταν στη ζωή του και να έλεγε **"Να χάσω τη ζωή μου, εάν δεν λέγω την αλήθεια"**. Ο Θεός όμως είναι ο χορηγός της ζωής και όταν κάποιος ορκίζεται με αυτόν τον τρόπο είναι σαν να ορκίζεται στον ίδιο το Θεό, που δίνει τη ζωή.

Ούτε στα ΜΑΛΛΙΑ, γιατί εμείς σαν άνθρωποι δεν έχουμε τη δύναμη ούτε μια τρίχα να φτιάξουμε ή να αλλάξουμε. Αυτό μόνο ο Θεός μπορεί να το κάνει και είναι βέβηλο ενώπιόν Του να χρησιμοποιούμε για όρκους τη δική Του ιδιοκτησία. Όταν ορκιζόμαστε με αυτόν τον τρόπο, είναι σαν να ορκιζόμαστε στον Θεό.

Όλα τα παραπάνω που είπε ο Ιησούς Χριστός, αφορούσαν άμεσα τους Ισραηλίτες. **Το ίδιο όμως ισχύει και για εμάς σήμερα**

όταν με το παραμικρό ορκιζόμαστε, χωρίς να σκεφτούμε και χωρίς να έχουμε συνείδηση το πόσο βαρύ είναι ενώπιον του Θεού αυτό που κάνουμε. **Τέτοιους απερίσκεπτους όρκους που ακούμε σήμερα είναι:** "Να πέσει φωτιά και να με κάψει εάν λέω ψέματα", "ορκίζομαι στη ζωή μου, να μη σώσω να δω άσπρη ημέρα", "ορκίζομαι σε ότι ιερό έχω", "ορκίζομαι στη μάνα μου που την λατρεύω", "ορκίζομαι στην τιμή μου", "μα, την πίστη μου", "μα τον Θεό, αλήθεια λέγω", κλπ, κλπ..

Ο όρκος είναι κάτι το ιερό και δεν πρέπει να χρησιμοποιείται απερίσκεπτα από τον άνθρωπο και ιδιαίτερα από τους κατά πνεύμα Ισραηλίτες, από αυτούς που έχουν αναγεννηθεί και βαπτισθεί με το άγιο Πνεύμα του Θεού, κάτι που συχνά και "αστόχαστα" έκαναν οι κατά σάρκα Ισραηλίτες.

4. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑ ΣΤΗ "ΦΩΝΗ ΟΡΚΙΣΜΟΥ"

Στο νόμο του Μωυσή γράφει: **«ΕΑΝ δε κάποιος αμαρτήσει και ακούσει φωνήν ορκισμού και είναι μάρτυς, είτε είδεν, είτε εξεύρει, ΕΑΝ δεν φανερώσει αυτό, ΤΟΤΕ θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτού»** (Λευιτικό Ε/5:1). Αυτό ακριβώς συνέβηκε με τον Ιησού όταν βρισκόταν μπροστά στο συνέδριο των αρχιερέων και των γραμματέων, όπου δεν αρνήθηκε ενώπιον του Καϊάφα να ορκισθεί: **«Ο δε Ιησούς εσιώπα. Και αποκριθείς ο αρχιερεύς είπε προς αυτόν· Σε ορκίζω εις τον Θεόν τον ζώντα, να είπεις προς εμάς αν συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού. Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Συ είπας...»** (Ματθαίος Κς/26:63-64).

Αυτός ήταν ο συνηθισμένος τρόπος ορκισμού μεταξύ των Ιουδαίων, σύμφωνα με τον οποίο καλούσαν τον Θεό να επιβεβαιώσει και να συμμαρτυρήσει για την αλήθεια των όσων έλεγαν. Επειδή στη δίκη του Ιησού οι καταθέσεις των ψευδομαρτύρων κατηγορίας δεν μπορούσαν να θεμελιώσουν το κατηγορητήριο εναντίον Του, ο αρχιερέας προσπάθησε να Του αποσπάσει κάποια ομολογία, που να αποτελεί αίτιο κατηγορίας.

Γι' αυτό ο αρχιερέας με την προσεκτικά διατυπωμένη ερώτηση, χρησιμοποιώντας τη φράση **"σε ορκίζω εις τον Θεό τον ζώντα"** προσπάθησε να αναγκάσει τον Ιησού να μιλήσει, ώστε, **ή ΝΑ**

ΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙ ότι είναι ο Υιός του Θεού, οπότε θα Τον καταδίκάζαν για **"βλασφημία"**, ή **ΝΑ ΑΡΝΗΘΕΙ** ότι είναι ο Υιός του Θεού, οπότε πάλι θα Τον καταδίκάζαν για **"απατεώνα"** που εξαπατούσε το λαό. Στόχος τους λοιπόν ήταν να αποδείξουν στο λαό ότι ήταν ή βλάσφημος, ή απατεώνας. Ο Ιησούς όμως εφόσον τον όρκισαν έπρεπε ν' απαντήσει κάτι, αλλά με το φράση **"Συ είπας"**, ήταν σαν να συναινούσε και επικύρωνε αυτό που Τον ρώτησαν. Είπε δηλαδή την αλήθεια με τον δικό Του τρόπο και όχι όπως ήθελαν οι κατήγοροί Του για να τον παγιδέψουν.

Ο Λουκάς στο Ευαγγέλιό του αναφέρει ακόμα μια λεπτομέρεια, που δεν αναφέρει ο Ματθαίος, που ήταν το εξής: Ο Ιησούς στην ερώτηση *«Συ είσαι ο Χριστός; Ειπέ προς ημάς»*, δεν τους έδωσε αμέσως την απάντηση που ήθελαν, αλλά τους είπε: *«Εάν σας είπω, δεν θέλετε πιστεύσει, εάν δε και ερωτήσω, δεν θέλετε μου αποκριθεί, ουδέ θέλετε (με) απολύσει»* (Λουκάς ΚΒ/22:67-68). Ο Ιησούς θα μπορούσε να τους έλεγε ποιος ήταν, αλλά γνωρίζοντας την πονηρή καρδιά τους, δεν τους απάντησε. Γνώριζε ότι δεν θα Τον δεχόντουσαν σαν τον Μεσσία, τον Υιό του Θεού και το μόνο που ήθελαν ήταν να βγει αυτός ο λόγος από τα χείλη Του για να τον καταδικάσουν για βλάσφημο. Για τον λόγο αυτό παραμένει σιωπηλός, **μέχρι τη στιγμή** που Τον ορκίζουν στον ζώντα Θεό, όπου αναγκάστηκε να τους απαντήσει, αλλά ενήργησε με σοφία, λέγοντάς τους *«Σεις λέγετε ότι Εγώ είμαι»* (Λουκάς ΚΒ/22:70).

Ο Ιησούς με τα λόγια **"Συ είπας"** δεν ορκίστηκε (όπως ίσως λάθος μερικοί πιστεύουν), αλλά ήταν αναγκασμένος να απαντήσει στον αρχιερέα, όταν αυτός τον όρκισε με "φωνή ορκισμού", σύμφωνα με το νόμο του Μωυσή.

Θα πρέπει να επισημάνουμε το γεγονός ότι ο Ιησούς, έζησε στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης και ήταν κάτω από τον νόμο του Μωυσή, τον οποίο ποτέ δεν παρέβηκε, αντίθετα του έδωσε την αληθινή πνευματική διάσταση. Επίσης ο Ιησούς, πάρα πολύ συχνά χρησιμοποιούσε τη φράση *«αμήν, αμήν, λέγω υμίν...»* (αρχαίο κείμενο), δηλαδή *«αληθώς, αληθώς σας λέγω...»*, που ήταν ένας τρόπος επιβεβαίωσης της αλήθειας των λόγων Του, ήταν ένα είδος όρκου, σύμ-

φωνα με αυτό που ο ίδιος δίδασκε, λέγοντας *«...αλλ' ας είναι ο λόγος σας ναι ναι, όχι όχι»*. Στο 7ο μέρος της μελέτης μας, θα αναφερθούμε πιο αναλυτικά εάν ο νόμος του Μωυσή καταργήθηκε, ή εάν εξακολουθεί να ισχύει.

5. Ο απόστολος ΠΑΥΛΟΣ ΟΡΚΙΖΟΤΑΝ

Ο απόστολος Παύλος που είχε αποκάλυψη της αλήθειας από τον ίδιο τον Θεό, πολλές φορές επικαλείτο τον Θεό για να συμμαρτυρήσει για την ειλικρίνειά του, που σημαίνει ότι ο Παύλος ορκιζόταν και εκείνο που έχει μεγάλη σημασία να επισημάνουμε είναι ότι ο Παύλος δεν ζούσε πλέον στην περίοδο του νόμου του Μωυσή, αλλά ζούσε στην περίοδο της Νέας (Καινής) Διαθήκης του Θεού με τον άνθρωπο, που σημαίνει ότι εάν ο όρκος είχε καταργηθεί σύμφωνα με τα λόγια του Ιησού, που είπε «μη ομόσετε μηδόλως», τότε ο Παύλος πήγαινε ενάντια στον Λόγο του Θεού. Ο Παύλος όμως είχε αποκάλυψη και γνώριζε τι ακριβώς έκανε, όπως βλέπουμε και στις παρακάτω περιπτώσεις:

- **ΡΩΜΑΙΟΥΣ Α/1:9** *«Επειδή μάρτυς μου είναι ο Θεός, τον οποίον λατρεύω διά του πνεύματός μου εις το ευαγγέλιον του Υιού αυτού, ότι αδιαλείπτως σας ενθυμούμαι»*.
- **ΡΩΜΑΙΟΥΣ Θ/9:1** *«Αλήθειαν λέγω εν Χριστώ, δεν ψεύδομαι, έχων συμμαρτυρούσαν με εμέ την συνείδησίν μου εν Πνεύματι»*.
- **ΓΑΛΑΤΕΣ Α/1:20** *«...Όσα δε σας γράφω, ιδού, ΕΝΩΠΙΟΝ του Θεού (ομολογώ) ότι δεν ψεύδομαι»*.
- **Β' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α/1:23** *«Εγώ δε μάρτυρα τον Θεόν επικαλούμαι εις την ψυχήν μου, ότι φειδόμενος εσάς δεν ήλθον ακόμη εις Κόρινθον...»*.
- **Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β/2:5** *«...Διότι ούτε λόγον κολακείας μετεχειρίσθημεν ποτέ, καθώς εξεύρετε, ούτε πρόφασιν πλεονεξίας, μάρτυς ο Θεός...»*.
- **Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Ε/5:27** *«...Σας ορκίζω εις τον Κύριον να αναγνωσθεί η επιστολή εις πάντας τους αγίους αδελφούς»*.
- **ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ Α/1:8** *«...Διότι μάρτυς μου είναι ο Θεός, ότι σας επιποθώ πάντας με σπλάγχνα Ιησού Χριστού»*.

6. Ο ΘΕΟΣ ΟΡΚΙΣΘΗΚΕ

Μέσα σε ολόκληρη την Αγία Γραφή, βλέπουμε τον ίδιο τον Θεό να επιβεβαιώνει τον λόγο Του με όρκο. Οι άνθρωποι μπορούν να ορκίζονται σε κάποιον μεγαλύτερο τους για επιβεβαίωση των λόγων του, όπως ρητά αναφέρεται στην Γραφή: «*Διότι οι μεν άνθρωποι ομνύουν εις τον μεγαλύτερον, και ο όρκος (είναι) εις αυτούς τέλος πάσης αντιλογίας προς βεβαίωσιν*» (Εβραίους 5'/6:16).

Επάνω όμως από τον Θεό δεν υπάρχει μεγαλύτερος για να ορκισθεί, γι' αυτό ο Θεός ορκίζεται στον εαυτό Του: «*Διότι ο Θεός, δίδων επαγγελία εις τον Αβραάμ, επειδή ΔΕΝ ΕΙΧΕΝ ΝΑ ΟΜΟΣΕΙ εις ουδένα μεγαλύτερο, ώμοσε εις εαυτόν, λέγων· Βεβαίως ευλογών θέλω σε ευλογήσει και πληθύνων θέλω σε πληθύνει*» (Εβραίους 5'/6:13-14). Τα λόγια αυτά αφορούν την περίπτωση που Αβραάμ πήγε να θυσιάσει τον γιο του Ισαάκ, όπου ο Θεός βλέποντας την πιστότητά του, είπε προς αυτόν: «*Ωμοσα εις εμαυτόν, λέγει Κύριος, ότι, επειδή έπραξας το πράγμα τούτο και δεν ελωπήθης τον υιόν σου, τον μονογενή σου...*» (Γένεση ΚΒ/22:16-17).

Μέσα στην Βίβλο πολύ συχνά αναφέρονται περιπτώσεις που ο Θεός ορκίστηκε. Ο Θεός είναι αναλλοίωτος και δεν αλλάζει, είναι ο ίδιος Θεός της Παλαιάς Διαθήκης και της Καινής Διαθήκης και οι όρκοι έχουν παντοτινή ισχύ. Θα ήταν αφροσύνη να ισχυριστούμε ότι στην περίοδο της χάρις, μετά την Πεντηκοστή, παύει η ισχύ όσων ο Θεός υποσχέθηκε με όρκο:

- **ΨΑΛΜΟΣ ΡΙ'/110:4** «*Ωμοσεν ο Κύριος και δεν θέλει μεταμεληθεί, συ είσαι ιερέυς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ*».
- **ΨΑΛΜΟΣ ΡΕ'/105:8-9** «*Μνημονεύετε πάντοτε της διαθήκης αυτού του λόγου, τον οποίον προσέταξεν εις χιλίας γενεάς, της διαθήκης την οποίαν έκαμε (ο Θεός) προς τον Αβραάμ, και του όρκου αυτού προς τον Ισαάκ*».
- **ΛΟΥΚΑΣ Α'/1:73-74** «*Τον όρκον, τον οποίον ώμοσε προς Αβραάμ τον πατέρα ημών, ότι θέλει δώσει εις ημάς να ελευθερωθώμεν εκ της χειρός των εχθρών ημών...*» (βλ. Πράξεις Ζ/7:17).

Αναφερόμενος ο Θεός για ποιο λόγο εξέλεξε τον λαό Ισραήλ

για να είναι ο εκλεκτός λαός Του απ' όλους τους λαούς της γης, λέγει ότι αυτό δεν το έκανε επειδή ήσαν οι πολυπληθέστεροι απ' όλα τα έθνη, αντίθετα ήσαν λιγότεροι, αλλά τους διάλεξε γιατί είχε δώσει έναν ΟΡΚΟ στους πατέρες τους. Τους λέγει «*...επειδή ο Κύριος σας αγάπησε και διά να φυλάξει τον όρκον, τον οποίον ΩΜΟΣΕ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΑΣ ΣΑΣ (και) σας εξήγαγεν ο Κύριος με χείρα κραταιά και σας ελύτρωσεν εκ του οίκου της δουλείας, εκ χειρός Φαραώ, βασιλέως Αιγύπτου*» (Δευτερονόμιο Ζ/7:8).

Δεν μένει στα λόγια αυτά ο Θεός, αλλά λέγει και κάτι, το οποίο αφορά, τόσο τον **κατά σάρκα** λαό Ισραήλ, όσο και τον **πνευματικό** λαό Ισραήλ, την εκκλησία του Ιησού. Λέγει ότι αυτό το έκανε για να γνωρίσουν ότι είναι «*ο Θεός ο πιστός, ο φυλάττων την ΔΙΑΘΗΚΗΝ και το έλεος προς τους αγαπόντας αυτόν και φυλάττοντας τας εντολάς Αυτού, εις χιλίας γενεάς*» (Δευτερονόμιο Ζ/7:9).

Οι όρκοι του Θεού είναι για "χιλίες γενιές", **είναι για πάντα**, είναι για όλους τους αγίους Του σε όλες τις γενιές. Είναι και γι' αυτούς που έβγαλε από τη δουλεία του Φαραώ της Αιγύπτου (εδώ έχουμε τον "**τύπο**"), αλλά είναι και γι' αυτούς που μέσα στους αιώνες έβγαλε από τη δουλεία του Φαραώ του κόσμου τούτου, του Διαβόλου (εδώ έχουμε το "**αντίτυπο**"), αλλά και συνεχίζει να βγάζει μέχρι την ένδοξη έλευση του Υιού Του.

Όλες οι υποσχέσεις του Θεού για τον Αβραάμ και τους απογόνους του, έχουν άμεση σχέση και με τους αγίους της Καινής Διαθήκης, γιατί εμείς σήμερα (εφόσον έχουμε αναγεννηθεί και λυτρωθεί με το αίμα της θυσίας του Ιησού) **είμαστε πνευματικοί υιοί** του Αβραάμ και μας ανήκουν όλες οι ευλογίες, που απολάμβανε ο Αβραάμ πριν δοθεί ο νόμος: «*Εάν δε είσθε του Χριστού, άρα είσθε σπέρμα του Αβραάμ και κατά την επαγγελίαν κληρονόμοι*» (Γαλάτες Γ/3:7,29).

7. ΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ ΟΡΚΙΖΟΝΤΑΙ

Ο όρκος είναι ένα ισχυρό μέσο επιβεβαίωσης της αλήθειας, που χρησιμοποιείται σε όλες τις γενιές και σε όλες τις εποχές, αλλά μέσα στην Αποκάλυψη βλέπουμε ότι και οι άγγελοι του Κυρίου ορκίζονται και αυτό το γεγονός παραβλέπεται από τους πιστούς ή το

αγνοούν τελείως: «...*Και ο άγγελος, τον οποίον είδον ιστάμενον επί της θαλάσσης και επί της γης, εσήκωσε την χείρα αυτού εις τον ουρανόν και ΩΜΟΣΕΝ εις τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνωνότι ο καιρός δεν θέλει είσθαι ακόμη*» (Αποκάλυψη Ι'/10:5-6). Εδώ βλέπουμε έναν ισχυρό άγγελο του Κυρίου, που έρχεται να αναγγείλει τον ερχομό του τέλους και που νιώθει την ανάγκη "να ομόσει στον ζώντα Θεό" για επιβεβαίωση των λόγων του.

Εάν είχε καταργηθεί ο όρκος στην περίοδο της Καινής Διαθήκης για τους ζώντες αγίους, οι οποίοι λόγω της θνητής φύσης τους και λόγω της πίεσης από τις πονηρές πνευματικές δυνάμεις πέφτουν πνευματικά και χρειάζονται κάτι το ισχυρό για να στηριχθούν και να φανερωθεί η αλήθεια, **τότε** θα έπρεπε ο όρκος να είχε καταργηθεί και για τους αγγέλους του Θεού, οι οποίοι είναι «*λειτουργικά πνεύματα εις υπηρεσίαν αποστελλόμενα διά τους μέλλοντας να κληρονομήσουν σωτηρία*» (Εβραίους Α/1:14) και κατά συνέπεια η μαρτυρία τους είναι αξιόπιστη πέρα από κάθε αντιλογία. Γι' αυτό θα μπορούσαμε να πούμε ότι η μαρτυρία των αγγέλων με όρκο είναι μια πράξη επιπρόσθετη και όχι απόλυτα αναγκαία, αλλά για να την αναφέρει ο Λόγος του Θεού, σημαίνει ότι **θέλει να μας διδάξει** την όλη αλήθεια για τον όρκο.

Ο όρκος δεν ισχύει για τους **αγγέλους τους σκότους**, γιατί τα πονηρά πνεύματα είναι πνεύμα πλάνης και απάτης και ο Διάβολος είναι ο πατέρας τους ψεύδους και κατά συνέπεια στον πονηρό υπερβατικό κόσμο δεν υπάρχει καμιά αλήθεια.

8. Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΜΩΥΣΗ ΙΣΧΥΕΙ ΑΚΟΜΑ

Το πιο ισχυρό και ίσως το **μοναδικό** επιχείρημα που προβάλλουν όσοι διδάσκουν ότι ο όρκος δεν ισχύει στην περίοδο της Καινής Διαθήκης, που ζούμε εμείς σήμερα και αρχίζει από την Πεντηκοστή και μετά, είναι (όπως προαναφέρθηκε) τα λόγια του Ιησού «*μη ομόσετε μηδόλως*» στην επί του όρους ομιλία Του, όπου ο Ιησούς είπε συγκλονιστικές αλήθειες, οι οποίες ανέτρεψα την κατεστημένη τάξη που είχαν δημιουργήσει οι θρησκευτικοί άρχοντες του Ισραήλ. Άρα το ερώτημα είναι "ισχύει σήμερα ο νόμος του Μωυσή ή

καταργήθηκε;", γιατί εάν καταργήθηκε, τότε και ο όρκος που ήταν διάταξη του νόμου καταργήθηκε.

(1) ΙΗΣΟΥΣ: Η καλύτερη αναφορά, εάν καταργήθηκε ο νόμος του Μωυσή, είναι τα λόγια του ίδιου του Ιησού, που είπε: «*Μη νομίσετε ότι ήλθον να καταλύσω τον ΝΟΜΟ ή τους ΠΡΟΦΗΤΕΣ· δεν ήλθον να καταλύσω, αλλά να εκπληρώσω* (αρχ. "**αλλά ΠΛΗΡΩΣΑΙ**")...» (Ματθαίος Ε/5:17). Ο Ιησούς είπε πολύ καθαρά ότι δεν ήρθε για να καταλύσει το νόμο του Θεού και τους προφήτες, αλλά ήρθε **για να τον "γεμίσει"** ("πληρώσει"), για να του δώσει τη σωστή διάσταση μέσα στις καρδιές των ανθρώπων.

Τι σημαίνει "γεμίζω" (πληρώνω), μπορούμε να το δούμε στο Ε/5ο κεφάλαιο του Ματθαίου, όπου ο Ιησούς Χριστός επάνω στο όρος δίδαξε το συγκεντρωμένο πλήθος με τους λεγόμενους **μακαρισμούς** (βλ. Ματθαίος Ε/5:1-16, 27-28). Για παράδειγμα στην εντολή "μη μοιχεύσεις" δεν την κατήργησε, αλλά την διατήρησε, δίνοντάς της νέο περιεχόμενο, πέρα από αυτά που γνώριζαν οι Ισραηλίτες μέχρι τότε.

Καταργήθηκε όλος ο **τυπολογικός (τελετουργικός) νόμος** της Παλαιάς Διαθήκης (θυσίες ζώων, μεσιτεία ιερέων, εορτές, κλπ), αλλά ο **ηθικός νόμος** παραμένει πάντα φρέσκος και επίκαιρος. Καταργήθηκαν οι "**τύποι**" της Παλαιάς Διαθήκης, αφού στην Καινή Διαθήκη έχουμε το "**αντίτυπον**". Στην Καινή Διαθήκη ο **ΗΘΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ** της Παλαιάς Διαθήκης "ντύθηκε" με τη ΧΑΡΗ της θυσίας του Ιησού Χριστού, ο οποίος τον "γέμισε" (Ματθαίος Ε/5: 17). Κατά συνέπεια και η ΧΑΡΗ "ντύθηκε" τον **ΗΘΙΚΟ ΝΟΜΟ** του Μωυσή, ο οποίος διδασκόταν στην πρώτη αποστολική εκκλησία και μέσα στο νόμο του Μωυσή, εκτός των άλλων ήσαν και οι διατάξεις περί ΟΡΚΟΥ, οι οποίες έπρεπε να εφαρμόζονται από το λαό.

(2) ΙΑΚΩΒΟΣ: Μία άλλη αναφορά έχουμε από τον αδελφόθεο Ιάκωβο και πρώτο ποιμένα της εκκλησίας της Ιερουσαλήμ, ο οποίος στην τοπική σύνοδο της Ιερουσαλήμ που συγκεντρώθηκαν οι απόστολοι για να συζητήσουν τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν από τους νέους πιστούς, που προέρχονταν από τα έθνη, πήρε τον λόγο και τους συνέστησε μην τους παρενοχλούν, παρά μόνο να

τους συστήσουν την προσοχή να απέχουν από τέσσερα πράγματα, από μιάσματα ειδώλων, πορνείας, πνικτού και αίματος, ενώ **για όλα τα άλλα**, δεν υπάρχει κανένας ιδιαίτερος λόγος να τους το επισημάνουν, **γιατί** «...ο Μωυσής από γενεάς αρχαίας ΕΧΕΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΟΛΗ ΤΟΥΣ ΚΗΡΥΤΤΟΝΤΑΣ αυτόν εις τις συναγωγές, αναγινωσκόμενος κατά παν σάββατον» (Πράξεις ΙΕ/15: 19-21). Ανάμεσα στα άλλα που δίδασκαν στους νέους εξ εθνών πιστούς από το νόμο του Μωυσή ήταν και οι διατάξεις για τον όρκο.

(3) ΠΑΥΛΟΣ: Ο απόστολος Παύλος λέγει ότι «**ΟΛΗ η Γραφή είναι θεόπνευστη**» (Β' Τιμόθεου Γ/3:16) και όπως γνωρίζουμε αναφερόταν **μόνο** για τα βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης καθόσον δεν υπήρχαν ακόμα τα βιβλία της Καινής Διαθήκης, τα οποία χρονολογικά άρχισαν να γράφονται από το έτος 50 μΧ και μετά. Τη θεοπνευστία των προφητικών κειμένων της Παλαιάς Διαθήκης επικαλείται ο Παύλος λέγοντας ότι όλη η Γραφή είναι θεόπνευστη. Αυτό σημαίνει ότι μετά την Πεντηκοστή, **επί πολλές δεκαετίες** η πρώτη αποστολική εκκλησία **δίδασκε μόνο τα βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης**, μεταξύ των οποίων ήταν και ο νόμος του Μωυσή.

Στις τρεις παραπάνω περιπτώσεις που διδασκόταν ο θεόπνευστος νόμος της Παλαιάς Διαθήκης από την πρώτη αποστολική εκκλησία, **περιλάμβανε και τις εντολές του Θεού για τον όρκο**, ο οποίος δεν καταργήθηκε και βλέπουμε τον Ιησού να δίνει τη σωστή πνευματική διάσταση του όρκου στην επί του όρους ομιλία Του. Οι Ισραηλίτες θεωρούσαν σαν ένα καταφύγιο της αλήθειας την επίκληση του ονόματος του Θεού, ορκιζόμενοι σ' αυτό, αλλά δεν άργησε να αντικατασταθεί ο αληθής όρκος από το ψεύδος και την υποκρισία που είχε διαβρώσει τη ζωή των Ιουδαίων, οι οποίοι κατά τη συνήθεια των γύρω λαών δεν ορκίζονταν πλέον στον μόνο αληθινό Θεό, **α λ λ ά....**

Ορκίζονταν σε "μη θεούς", σε ξένους θεούς: «*Πως θέλω συχωρήσει εις σε διά τούτο; Οι υιοί σου με εγκατέλιπον και και ώμνυον εις τους μη θεούς· αφού εχόρτασα αυτούς, τότε ΕΜΟΙΧΕΥΟΝ και συνεσωρεύοντο εις ΟΙΚΟΝ ΠΟΡΝΗΣ...*» (Ιερεμίας Ε/5:7- βλ. Αμώς Η/8:14, Σοφονίας Α/1:5, κλπ).

Ορκίζονταν ψευδώς: «*Κλέπτετε, φονεύετε και ΜΟΙΧΕΥΕΤΕ και ΟΜΝΥΕΤΕ ψευδώς και θυμιάζετε εις τον Βάαλ και περιπατείτε οπίσω άλλων θεών, τους οποίους δεν γνωρίζετε*» (Αμώς Η/8:14 - βλ. Ζαχαρίας Η/8:17). Εδώ, με τη φράση "**μοιχεύετε**" και στο παραπάνω εδάφιο του Ιερεμίας "**εμοίχευον**" και "**οίκον πόρνης**", ο Λόγος του Θεού αναφέρεται πρώτιστα στην πνευματική μοιχεία.

Ορκίζονταν σε στοιχεία της δημιουργίας του Θεού (ουρανό, γη, ήλιο, σελήνη, κλπ), η επίκληση των οποίων δεν τους δέσμευε να μείνουν πιστοί στον λόγο τους. Σε Ραβινικά κείμενα αναγράφεται "**...όστις ομνύει εν τω ουρανώ, εν τη γη, εν τω ηλίω, κλπούτος ουκ έστιν όρκος**". Η αντίληψη αυτή καλλιέργησε την υποκρισία, κυρίως μεταξύ των Φαρισαίων, τους οποίους ο Ιησούς έλεγχε με αυστηρότητα και τους αποκαλούσε «*μωρούς και τυφλούς*» (Ματθαίος ΚΓ/23:17-23).

Αυτό κατέκρινε ο Ιησούς Χριστός στην επί του όρους ομιλία Του, η οποία θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως ο "**Καταστατικός Χάρτης**" της πνευματικής βασιλείας του Θεού, η οποία πρώτα αρχίζει μέσα στις καρδιές των πιστών, εφόσον αποδεχθούν τη λυτρωτική θυσία του Ιησού επάνω στο σταυρό του Γολγοθά.

9. ΟΥΑΙ ΕΙΣ ΕΣΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ και ΦΑΡΙΣΑΙΟΙ

Στην εποχή του Ιησού Χριστού οι θρησκευτικοί άρχοντες του Ισραήλ είχαν φορτώσει το λαό με τόσο πολλές ανθρώπινες διατάξεις, ώστε εκείνοι που προσπαθούσαν να τις τηρήσουν, είχαν φορτωθεί ένα δυσβάσταχτο βάρος, με αποτέλεσμα να νιώθουν αποστροφή για όλες αυτές τις διατάξεις, αλλά και για τον Θεό που τις είχε θεσπίσει, όπως νόμιζαν. Είναι αυτό που είπε ο Ιησούς ότι «*δένονν ΦΟΡΤΙΑ βαρέα και δυσβάστακτα και ΕΠΙΘΕΤΟΥΝ επί τους ώμους των ανθρώπων...*» (Ματθαίος ΚΓ/23:4).

Μερικές από αυτές τις διατάξεις αναφέρονται στην Αγία Γραφή, αλλά οι περισσότερες υπάρχουν στα αρχαία Ιουδαϊκά συγγράμματα, τα οποία είναι γνωστά ως "**Μίσνα**". Ειδικά, η Καινή Διαθήκη αναφέρει αρκετές τέτοιες διατάξεις και αυτό το γνωρίζουμε, επειδή ο Ιησούς Χριστός αντιτάχθηκε σε αυτές και ήρθε αντιμέτωπος με το Ιουδαϊκό κατεστημένο, προς το οποίο ήταν καυστικός. Οι θρησκευτικοί ηγέτες

στην εποχή του Ιησού ήσαν πολύ αυστηροί με την τήρηση του νόμου, αλλά στερούσαν από το λαό, **αυτά που πραγματικά διακήρυττε ο νόμος**, δηλαδή τη δικαιοσύνη, το έλεος, την πίστη και την αγάπη του Θεού, αρχές οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν και στην περίοδο της χάρις, που ζούμε εμείς σήμερα (βλ. Ματθαίος ΚΓ/23:23).

Το ίδιο είχε συμβεί και με τους όρκους που έδιναν οι Ισραηλίτες, οι οποίοι δεν ήσαν οι όρκοι που όριζε ο νόμος του Μωυσή, αλλά ήσαν όρκοι βέβηλοι, αστόχαστοι και ψευδείς. Αναφερόμενος ο Ιησούς, **τόσο για το θέμα του όρκου** (που αφορά τη μελέτη μας), όσο και για άλλα θέματα που είχαν διαστρεβλώσει οι άρχοντες του Ισραήλ, όπως ήταν τα δέκατα, ή η τήρηση του Σαββάτου, ή των εορτών, απευθύνει στους γραμματείς και Φαρισαίους πολλά **"ουαί"** (αλίμονο) και καταδικάζει την όλη πολιτεία τους, αποκαλώντας τους ότι είναι υποκριτές.

Θα αναφερθούμε στα "ουαί" του Ιησού, που περιγράφει ο Ματθαίος στο Ευαγγέλιό του και έχουν σχέση με τον όρκο. Μέσα από αυτά τα "ουαί" βλέπουμε τη μεγάλη διαστρέβλωση που είχαν επιφέρει οι άρχοντες του λαού στον όρκο. Πριν ο Ιησούς αναφερθεί σ' αυτά καυτηριάζει τους θρησκευτικούς ηγέτες που κλείνουν τη βασιλεία των ουρανών και επειδή οι ίδιοι δεν μπορούν να εισέλθουν, δεν αφήνουν και τους άλλους να εισέλθουν (Ματθαίος ΚΓ/23:14).

Ας προσέξουμε τη διατύπωση που κάνει ο Ιησούς στα ζευγάρια **"ναός - χρυσός του ναού"** και **"θυσιαστήριο - δώρα στο θυσιαστήριο"** και πως είχαν αλλάξει τους όρκους που έδιναν:

ΝΑΟΣ και ΧΡΥΣΟΣ: *«...Ουαί εις εσάς, οδηγοί τυφλοί, οι λέγοντες· όποιος ομόσει εις τον ναόν είναι ΟΥΔΕΝ, όποιος όμως ομόσει εις τον χρυσόν του ναού, υποχρεούται. Μωροί και τυφλοί· ΔΙΟΤΙ ποιος είναι μεγαλύτερος, ο χρυσός, ή ο ναός ο αγιάζων τον χρυσόν;»* (Ματθαίος ΚΓ/23:16-17).

ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟ και ΔΩΡΑ: *«...Και, όποιος ομόσει εις το θυσιαστήριον είναι ΟΥΔΕΝ, όποιος όμως ομόσει εις το δώρον το οποίον είναι επάνω αυτού, υποχρεούται. Μωροί και τυφλοί· ΔΙΟΤΙ τι είναι μεγαλύτερον, το δώρον ή το θυσιαστήριον το αγιάζον το δώρον;»* (Ματθαίος ΚΓ/23:18-19).

Οι άρχοντες του λαού θεωρούσαν ότι ο όρκος στο ΝΑΟ ή στο ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟ είναι ένα τίποτα ("ουδέν"), άρα δεν υπήρχε κάποια υποχρέωση στον ορκιζόμενο να τηρήσει τον όρκο του. Έρχεται όμως ο Ιησούς και τους θέτει το ερώτημα: Μήπως ο **"ναός που αγιάζει τον ΧΡΥΣΟ"** ή το **"θυσιαστήριο που αγιάζει τα ΔΩΡΑ"** είναι μεγαλύτερα; Την απάντηση την δίνει ο ίδιος ο Ιησούς λέγοντας:

- ***Ο ομόσας λοιπόν εις το ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟ ομνύει "...εις αυτό και εις πάντα τα ευρισκόμενα επάνω αυτού..."***
- ***Ο ομόσας εις τον ΝΑΟΝ ομνύει "...εις αυτόν και εις τον κατοικούμενα εις αυτόν..."*** (Ματθαίος ΚΓ/23:20-21).

Ο Ιησούς ερμηνεύοντας το θέμα του όρκου που αφορά το **ναό** και το **θυσιαστήριο**, κάνει μία παράλληλη αντιπαραβολή και για τον όρκο που έδιναν οι ομοεθνείς Του στον **ουρανό**, συνδέοντας τις τρεις αυτές περιπτώσεις και τους λέγει: *«...Και ο ομόσας εις τον ουρανό, ομνύει εις τον θρόνον του Θεού και εις τον καθημένον επάνω αυτού»* (Ματθαίος ΚΓ/23:16-22). Άρα και αυτός που ορκιζόταν στον ουρανό είναι "ουδέν" και θεωρούσε ότι δεν είχε καμιά υποχρέωση τήρησης του όρκου. Ο Ιησούς όμως λέγει ότι ίδιο ακριβώς, που είπε για το ναό και το θυσιαστήριο, ότι δηλαδή όποιος ορκίζεται στον ουρανό, ορκίζεται **και** στο θρόνο του Θεού **και** σ' Αυτόν που κάθεται επάνω στο θρόνο.

Αυτός ήταν και ο λόγος που ο Ιησούς είπε *«μη ομόσετε μηδώς»*, να μην ορκίζονται ούτε στον ουρανό, ούτε στη γη, ούτε στο ναό, να μην ορκίζονται στα δημιουργήματα του Θεού και τους δείχνει το πραγματικό νόημα του νόμου του Μωυσή, ο οποίος ήταν τύπος και σκιά του νόμου του Θεού που θα ερχόταν μέσα στις καρδιές των ανθρώπων, όπως και συνέβηκε από την Πεντηκοστή και μετά, όπου ο Κύριος θέλει οι αγιοί Του, να είναι ακέρατοι στη ζωή τους και στον λόγο τους, χωρίς να χρειαστεί ο πιστός *«να ομόσει όλως»*, αλλά να φθάσουν σε ένα τέτοιο επίπεδο αγιότητας και αγιασμού, ώστε ο λόγος τους να είναι "ναι, ναι" και "όχι, όχι", όπως θα δούμε με περισσότερες λεπτομέρειες στο επόμενο 10ο μέρος της μελέτης μας.

Τα λόγια του Ιησού, που είπε να μην ορκίζονται καθόλου *«μη-*

ΤΕ εις τον ουρανόν, διότι είναι θρόνος του Θεού· **ΜΗΤΕ** εις την γην, διότι είναι υποπόδιον των ποδών Αυτού· **ΜΗΤΕ** εις τα Ιεροσόλυμα, διότι είναι πόλις του μεγάλου βασιλέως... κλπ» αποκάλυπταν την καρδιά των Φαρισαίων που είχαν εφεύρει τον τρόπο για να δίνουν διαβεβαιώσεις, που μετά μπορούσαν εύκολα με υποκρισία και με πονηρία να αναιρούν, αφού οι όρκοι αυτοί σε άψυχα πράγματα δεν τους δέσμευαν, καθόσον δεν γινόταν επίκληση του Θεού.

Ο Ιησούς όμως έδωσε την αληθινή διάσταση του όρκου ότι με τους όρκους αυτούς, δεν ορκίζονταν σε άψυχα πράγματα, αλλά στον Δημιουργό όλων αυτών. Αυτοί ορκίζονταν στον ουρανό, αλλά ο Ιησούς αποκάλυψε ότι ο όρκος αυτός **απευθύνεται** και στον καθήμενο του θρόνου του Θεού. Αυτήν την αποκάλυψη έκανε ο Ιησούς στην επί του όρους ομιλία Του για το θέμα του όρκου.

10. Ο ΛΟΓΟΣ ΜΑΣ "ΝΑΙ - ΝΑΙ, ΟΧΙ - ΟΧΙ"

Λέγοντας ο Ιησούς «...ας είναι ο λόγος σας **Ναι ναι, Όχι, όχι· το δε πλειότερον τούτων είναι εκ του Πονηρού**» (Ματθαίος Ε/5:37) δεν εννοούσε ότι δεν μπορούμε να χρησιμοποιούμε άλλες λέξεις ή εκφράσεις, εκτός από το "ναι" και το "όχι", αλλά μας δείχνει ότι θα πρέπει σαν αναγεννημένα παιδιά του Θεού που διδάσκουμε την ΑΛΗΘΕΙΑΣ της Γραφής και όχι το ΨΕΜΑ, ο λόγος μας να έχει τέτοια εγκυρότητα και αξιοπιστία, ώστε να βεβαιώνεται με ένα απλό "ναι" ή με ένα απλό "όχι", γιατί το περισσότερο δεν προέρχεται από καθαρή ενώπιον του Θεού καρδιά, αλλά προέρχεται από τον Πονηρό, που η "πονηρία" είναι μία από τις ιδιότητες και τα χαρακτηριστικά του Διαβόλου και των σκοτεινών δυνάμεών του.

Ο Διάβολος μας λέγει η Γραφή ότι είναι «**ψεύστης και πατήρ του ψεύδους**» (Ιωάννης Η/8:44) και το ψέμα είναι κάτι που πρέπει να μένει έξω από την αγιότητα του πιστού, αλλά δεν παύει να είναι ένα από τα πιο χαρακτηριστικά γνωρίσματα του ανθρώπου που αρέσκεται στη αμαρτία. Αυτό ο πιστός θα πρέπει να το λάβει σοβαρά υπόψη του, γιατί ο Λόγος του Θεού λέγει: «**Έξω δε (της ουράνιας βασιλείας) είναι οι κύνες και οι μάγοι και οι πόρνοι και οι φονείς και οι ειδωλολάτραι και πας ο ΑΓΑΠΩΝ και ΠΡΑΤΤΩΝ το ψεύδος...**» (Αποκάλυψη ΚΒ/22:15).

Απ' αυτό γνωρίζουμε ότι οι βέβηλοι και οι απερίσκεπτοι όρκοι φανερώνουν μια διεφθαρμένη καρδιά. Το να "παίζει" ο άνθρωπος με τον Θεό ή με τα έργα του Θεού, αυτό είναι απόδειξη μιας αποστατημένης καρδιάς. **Κανένας άνθρωπος σήμερα δεν πιστεύει πιο εύκολα κάτι σαν αληθές στις καθημερινές συζητήσεις, επειδή κάποιος του ορκίστηκε.** Είναι πλέον συνηθισμένο γεγονός, όταν ακούμε κάποιον να ορκίζεται σε κάτι, μέσα μας να σχηματίζεται η πεποίθηση ότι λέγει ψέματα και θέλει με τον τρόπο αυτό να δεχθούμε αυτό που λέγει.

Ένας που παραβαίνει συνειδητά μια εντολή του Θεού, είναι πολύ εύκολο να παραβαίνει και οποιαδήποτε άλλη εντολή. Για παράδειγμα, αυτός που θα παραβεί την 3η εντολή «**Μη λάβεις το όνομα Κυρίου του Θεού σου επί ματαίω...**» (Έξοδος Κ/20:7), δεν θα διστάσει να κάνει το ίδιο και στην 9η εντολή που λέγει «**Μη ψευδομαρτυρήσεις κατά του πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδή...**» (Έξοδος Κ/20:16). Αυτό εξηγεί το γεγονός ότι οι βέβηλα ορκιζόμενοι σπάνια γίνονται πιστευτοί. Ο άνθρωπος που γίνεται πιστευτός, είναι αυτός που υπακούει σε όλες τις εντολές του Θεού και φανερώνεται ο ειλικρινής χαρακτήρας του, ώστε μια απλή δήλωσή του να είναι αρκετή για οτιδήποτε.

Ένας πιστός που έχει μέσα του φόβο (σεβασμό) Θεού δεν χρειάζεται να ορκίζεται για να γίνει πιστευτός, ο λόγος του αρκεί και αποτελεί γι' αυτόν δέσμευση και εγγύηση. **Όχι βέβαια ότι είναι αμαρτία εάν επιβεβαιώσει τον λόγο του με όρκο, αλλά εάν το κάνει, αυτό είναι εκ του περισσού,** ούτε αποτελεί σήμερα σημάδι πιστότητας και ειλικρίνειας ενός ανθρώπου όταν ορκίζεται. Γνωρίζουμε μέσα από τις προσωπικές μας εμπειρίες ότι τιποτένιοι άνθρωποι, αχρείοι, μέθυσοι, βλάσφημοι, ανήθικοι, αρνητές του Θεού, εγωιστές, κλπ, να ορκίζονται με τον ίδιο τρόπο που ορκίζονται οι καλοντυμένοι, οι μορφωμένοι και γενικά οι "καθώς πρέπει" άνθρωποι.

Μια από τις μεγαλύτερες αμαρτίες που μπορεί να διαπράξει ο αναγεννημένος πιστός είναι **να ορκιστεί και να ΜΗΝ ΤΗΡΗΣΕΙ ΤΟΝ όρκο του,** γιατί στον όρκο του επικαλείται σαν μάρτυρα τον ίδιο το Θεό. Εφόσον δεν τηρήσει τον όρκο του και τον αθετήσει, τότε προσβάλλει τον ίδιο τον Θεό που Τον επικαλέστηκε σαν μάρτυρά του.

Σε μια τέτοια περίπτωση και επειδή ο Θεός είναι δίκαιος, απονέμει και δικαιοσύνη και βλέπουμε στην πορεία ο επιόρκος, αυτός που δεν τηρεί τον όρκο του (την υπόσχεσή του) θερίζει ότι έσπειρε, εκτός και αν έμπρακτα μετανοήσει και επανορθώσει το κακό που έκανε και ζητήσει μετάνοια από τον Κύριο.

Στον Ψαλμό 93 διαβάζουμε ότι «*η βάση του θρόνου του Θεού είναι ΑΓΙΟΤΗΤΑ και ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ*», που σημαίνει ότι εφόσον επικαλούμαστε τον Κύριο ως μάρτυρα των λόγων μας θα πρέπει να Τον τιμήσουμε και να τηρήσουμε τον λόγο μας, γι' αυτό και ο Ιησούς μας προτρέπει ο λόγος μας να είναι "**ναι, ναι**" ή "**όχι, όχι**".

Οι υιοί της βασιλείας του Θεού, οι λυτρωμένοι με το αίμα του Ιησού, **τόσο** στις μεταξύ τους σχέσεις μέσα στο σώμα του Χριστού, **όσο** και με τους λοιπούς ανθρώπους που τους περιβάλλουν, πρέπει να φθάσουν σε ένα τέτοιο σημείο ακεραιότητας, καθαρότητας και αγίας ζωής, που να μην χρειάζεται να επικαλούνται τον Θεό για να επιβεβαιώσει τον λόγο τους, αλλά ο λόγος τους να είναι αρκετός, ένας λόγος που θα οικοδομεί γύρω τους την αγάπη και την εμπιστοσύνη και θα φανερώνει την αγιότητα και την πιστότητα του Θεού.

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

01. Ο όρκος δίνεται από τον άνθρωπο, επικαλούμενος κάποιον μεγαλύτερο για να επιβεβαιώσει την αλήθεια των λεγομένων του (Εβραίους ς'/6:16) και στην περίπτωση επικαλούνται τον Θεό, ως αξιόπιστο μάρτυρα.

02. Ο νόμος του Μωυσή είχε σαφείς εντολές για την τήρηση του όρκου, που οι Ισραηλίτες τον έδιναν σε πολλές περιπτώσεις, όπως:

- **Για να επικυρώνουν συνθήκες** (βλ. Γένεση Κς/26:28, ΛΑ/31:44,53, Α' Σαμουήλ Κ/20:16-17, κλπ).
- **Για να διευκολύνουν τις αποφάσεις των Κριτών τους** (βλ. Έξοδος ΚΒ/22: 11, Αριθμοί Ε/5:19, Α' Βασιλέων Η/8:31, κλπ).
- **Για ενέχυρο υποτελείας σε άρχοντες** (βλ. Β' Βασιλέων ΙΑ/11:4, Εκκλησιαστής Η/8:2, κλπ).
- **Για να εκτελούν τα ιερά τους καθήκοντα** (βλ. Αριθμοί Λ/30:2, Β' Χρονικών ΙΕ/15:14-15, Νεεμίας Ι'/10:29, Ψαλμός ΡΛΒ/132:2, κλπ).
- **Για να εκτελούν όσα υποσχέθηκαν** «...ομνύει εις τον πλησίον αυτού και δεν αθετεί» (βλ. Γένεση ΚΔ/24:3-4, Ν/50:25, Ιησούς του Ναυή Β/2:12, Κριτές ΙΑ/11:35, Ψαλμό ΙΕ/15:4 κλπ).

03. Έπρεπε να ορκίζονται μόνο **στο όνομα του αληθινού Θεού** (Δευτερονόμιο ς'/6:13) και όταν άκουγαν "**φωνήν ορκισμού**", έπρεπε να απαντούν αμέσως (Λευϊκό Ε/5:1), όπως έκανε και ο Ιησούς όταν ο αρχιερέας τον όρκισε με φωνή ορκισμού (Ματθαίος Κς/26:63-64).

04. Υπήρχαν πολλές απαγορευτικές διατάξεις που αφορούσαν τον όρκο. Απαγορευόταν **να.....**

- **Να λαμβάνουν επί ματαίω** το όνομα του Θεού (βλ. Έξοδος Κ/20:7, Δευτερονόμιο Ε/5:11).
- **Να ορκίζονται ψευδώς** (Αμώς Η/8:14, Ζαχαρίας Η/8:17, Λευϊκό ΙΘ/19:12).
- **Να ορκίζονται σε μη θεούς**, σε ξένους θεούς (Ιερεμίας Ε/5:7, Σοφονίας Α/1:5, Αμώς Η/8:14, κλπ).

- Να ορκίζονται στα **είδωλα** (Ιησούς του Ναυή ΚΓ/23:6-7).
- Να ορκίζονται **αστόχαστα και απερίσκεπτα** (Λευιτικό Ε/5:4).
- Να **μην τηρούν** τους όρκους τους (βλ. Αριθμοί Λ/30:2, Δευτερονόμιο ΚΓ/23:23, κλπ).

05. Οι Ισραηλίτες είχαν εισαγάγει πλήθος όρκων σε άψυχα πράγματα, **οι οποίοι δεν τους δέσμευαν να τους τηρούν**, όπως να ορκίζονται στον ουρανό, στη γη, στη κεφαλή τους, στα Ιεροσόλυμα, στο ναό και στο θυσιαστήριο (Ματθαίος Ε/5:33-37).

06. Ο Ιησούς αποκάλυψε ότι οι παραπάνω όρκοι, που οι Ισραηλίτες θεωρούσαν "**ουδέν**" (τίποτα), αφορούσαν τον ίδιο τον Θεό (βλ. Ματθαίος Ε/5:33-37, Ματθαίος ΚΓ/23:16-22, Ιάκωβος Ε/5:12).

- **Όταν** ορκίζονταν στο **ναό**, ορκίζονταν και σ' Αυτόν που κατοικούσε μέσα στον ναό.
- **Όταν** ορκίζονταν στο **θυσιαστήριο**, ορκίζονταν και στα δώρα που ήσαν πάνω στο θυσιαστήριο.
- **Όταν** ορκίζονταν στον **ουρανό**, ορκίζονταν στον καθήμενο επί του θρόνου του Θεού.
- **Όταν** ορκίζονταν στη **γη**, είναι σαν να ορκίζονται στον ίδιο τον Θεό, γιατί η γη είναι δημιούργημά Του.

07. Ο Ιησούς έζησε κάτω από το νόμο και ποτέ δεν παρέβηκε το νόμο του Μωυσή. Ο ίδιος το είπε πολύ καθαρά ότι δεν ήρθε για να καταργήσει το νόμο, αλλά για να τον "**γεμίσει**" ("πληρώσει"), να του δώσει το σωστό περιεχόμενο μέσα στις καρδιές των ανθρώπων.

08. Ο ίδιος ο Θεός μας αποκαλύπτει η Αγία Γραφή ότι ορκίσθηκε στον εαυτό Του, γιατί δεν υπήρχε άλλος μεγαλύτερος απ' Αυτόν για να ορκισθεί (βλέπε: Εβραίους ς'/6:13-14, Γένεση ΚΒ/22:16-17, Δευτερονόμιο Ζ/7:8-9, Ψαλμός ΡΙ/110:4 και ΡΕ/105:8-9, Λουκάς Α/1:73-74, κλπ).

09. Ο απόστολος Παύλος διαβάζουμε στις επιστολές του ότι πολλές φορές ορκίσθηκε, επικαλούμενος ως μάρτυρα τον Θεό για να επιβεβαιώσει την αλήθεια των λόγων του (βλέπε: Ρωμαίους Α/1:9

και Θ/9:1, Γαλάτες Α/1:20, Β' Κορινθίους Α/1:23, Α' Θεσσαλονικείς Β/2:5 και Ε/5:27, Φιλιππησίους Α/1:8, κλπ).

10. Οι άγγελοι του Θεού ορκίζονται, όπως αναφέρεται στην Αποκάλυψη Ι'/10:5-6, γεγονός που φανερώνει την ιερότητα του όρκου και το πόσο μεγάλη σημασία δίνει ο Θεός στην τήρηση του όρκου.

11. Ο αναγεννημένος πιστός πρέπει να φθάσει σε ένα πνευματικό επίπεδο ακεραιότητας, ώστε ο λόγος του να είναι "ναι, ναι" και "όχι, όχι" και να μη χρειάζεται επιβεβαίωση του λόγου του με όρκο (Ματθαίος Ε/5:37).

. . . / / / . . .

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

"νέος ΒΑΜΒΑΣ απλοποιημένος - ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Για την εύκολη κατανόηση της γλώσσας της Αγίας Γραφής χρησιμοποιείται σε **νέα απλοποιημένη μορφή** το κείμενο της μετάφρασης του αρχιμανδρίτη **Νεόφυτου Βάμβα**, όπου ΜΟΝΟ λέξεις του κειμένου μεταφράζονται στη δημοτική. Είναι μία καινοτομία των εκδόσεων "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ" και προκειται για έναν εξαιρετο συνδυασμό της **ΑΠΛΗΣ ΚΑΘΑΡΕΥΟΥΣΑΣ** με τη **ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ**, όπου υπερισχύει η καθαρεύουσα (συντομογραφικά "νβφ").

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (θησαυρός πρακτικής θεολογίας)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ - εσχατολογικό (7η έκδοση 2021)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεσις Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Α.Τ.)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ - Η ημέρα του Κυρίου (έκδοση βελτιωμένη)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ - Η Θεότητά του Ι.Χριστού
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «Ψάλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 670 ύμνοι)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ - Τραγούδια, Ύμνοι, Κάλαντα (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ από την ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ μέχρι ΣΗΜΕΡΑ /ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ και ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖΩΟΦΙΛΙΑ και ΖΩΟΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλόζωος ή Φιλανθρώπος;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - προφητική & ερμηνευτική μελέτη
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητείες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές (έκδοση 2022)

Όλα τα βιβλία των εκδόσεων "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"
έχουν αναρτηθεί σε αρχεία pdf
στις παρακάτω 2 ηλεκτρονικές διευθύνσεις:

- 1) **S I T E:** www.AlkiviadisFiladelfos.com
- 2) **FACEBOOK:** "βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"